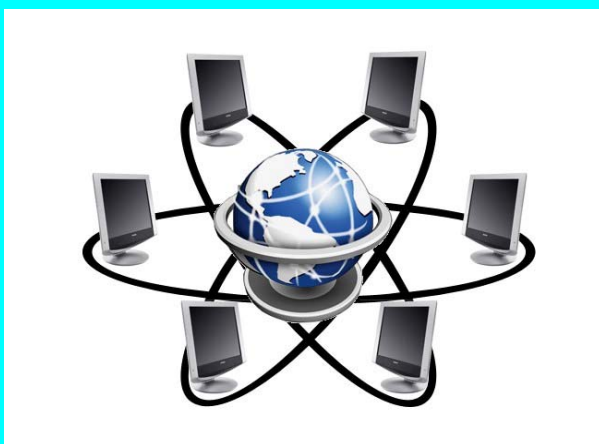

СБОРНИК ТЕЗИСОВ

I МЕЖДУНАРОДНОЙ ИНТЕРНЕТ- КОНФЕРЕНЦИИ МОЛОДЫХ УЧЕНЫХ И СТУДЕНТОВ

**«СОВРЕМЕННЫЕ ДОСТИЖЕНИЯ
МЕДИЦИНСКОЙ И
ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОЙ НАУКИ»
23-25 октября 2012 г., г. Запорожье**

ОРГАНИЗАЦИОННЫЙ КОМИТЕТ

Председатель оргкомитета:

**Ректор Запорожского государственного
медицинского университета, Заслуженный деятель
науки и техники Украины, профессор Ю.М. Колесник**

Заместители председателя:

профессор Туманский В.А., профессор Беленичев И.Ф.

Члены оргкомитета:

**доц. Нерянов Ю.М., проф. Визир В.А., доц. Авраменко Н.А.,
доц. Павлов С.В., проф. Рябоконь Е.В., проф. Панасенко
О.И., доц. Компаниец В.М., доц. Полковников Ю.Ф.,
доц. Кремзер А.А., доц. Мельник И.В., асс. Абросимов Ю.Ю.**

Секретариат:

к.мед.н., асс. Пахольчук О.П.; к.мед.н., асс. Соколик Е.П.

Члены локального оргкомитета:

**к.мед.н., асс. Колесник М.Ю.; к.мед.н., асс. Иваненко Т.В.;
к.фарм. н., ст. преп. Шкода А.С.; к.мед.н., асс. Гайдаржи Е.И.;
к.фарм.н., асс. Тимошик Ю.В.; асп. Иващук Д.А.**

<http://www.zmsmu.com.ua>

ОГЛАВЛЕНИЕ

Оглавление	3с.
Теоретическая медицина	4с.
Клиническая и профилактическая медицина	26с.
Фармация	97с.
Вопросы организации здравоохранения и медицинского образования	134с.

ОЦІНКА КРОВОЗБЕРІГАЮЧОГО ЕФЕКТУ ТРАНЕСАМОВОЇ КИСЛОТИ ЗА ЕНДОПРОТЕЗУВАННЯ КУЛЬШОВОГО СУГЛОБА

Ключові слова: транексамова кислота, крововтрата, ендопротезування.

Ключевые слова: транексамовая кислота, кровопотеря, эндопротезирование.

Key words: tranexamic acid, blood loss, total hip replacement.

Рубленко А.М., Власенко Р.О., Сенів О.В., [rublenkoa@gmail.com](mailto:rublenco@gmail.com)
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
Кафедра травматології та ортопедії

Відносно новим способом профілактики крововтрати є застосування препаратів транексамової кислоти, яка є антифібринолітичним препаратом. Застосування транексамової кислоти при ендопротезуванні кульшового суглоба залишається недостатньо обґрунтованим. Метою дослідження було вивчення ефективності застосування транексамової кислоти для профілактики крововтрати при ендопротезуванні кульшового суглоба. Матеріали та методи. В дослідження включено 147 пацієнтів, яким проведено ендопротезування кульшового суглоба з приводу переломів шийки стегнової кістки та дегенеративно-дистрофічних захворювань кульшового суглоба. Проводилось визначення величини крововтрати, динаміки показників гемоглобіну та гематокриту, частоти гемотрансфузій та змін в системі згортання крові. Результати. Використання транексамової кислоти дозволило зменшити об'єм крововтрати під час оперативного втручання на 18,1%, у післяопераційному періоді по дренажах – 24,5%, а загальної крововтрати - 21,6%. Потреба в гемотрансфузіях зменшилась на 16% та в 3,2 рази зменшилась кількість необхідних одиниць компонентів донорської крові. Показники гемоглобіну та гематокриту були вірогідно вищі при застосуванні транексамової кислоти протягом 5 днів після операції. При аналізі маркерів тромбофілії відмінностей між групами пацієнтів не встановлено, що свідчить про відсутність збільшення ризику венозних тромбоемболічних ускладнень у разі застосування транексамової кислоти. Висновки. Застосування транексамової кислоти при ендопротезуванні кульшового суглоба дозволяє зменшити величину крововтрати без підвищення ризику венозних тромбоемболічних ускладнень. Використання транексамової кислоти дозволяє зменшити потребу в гемотрансфузіях при ендопротезуванні кульшового суглоба.

ОСОБЛИВОСТІ УРАЖЕННЯ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С

Ключові слова: хронічний гепатит С, тиреопатія.

Ключевые слова: хронический гепатит С, тиреопатия.

Key words: chronic hepatitis C, thyroid disorders.

Рябоконе Ю.Ю., RyabokonZSMU@mail.ru
Запорізький державний медичний університет,
Кафедра госпітальної педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Мета дослідження - Визначити особливості змін гормонів щитоподібної залози та органоспецифічних антитіл у хворих на хронічний гепатит С. Матеріали та методи. В дослідження було включено 158 хворих на хронічний гепатит С (чоловіків – 87; жінок - 71) в віці від 18 до 65 років. Середній вік склав (42,1±1,3) років. Спектрофотометричним методом визначали вміст криоглобулінів в сироватці крові, імуноферментним методом – вміст тиреотропного гормону, вільного трийодтироніну, вільного тироксину, антитіл до тиреоглобуліну та антитіл до тиреоїдної пероксидази. Отримані дані статистично опрацьовані. Результати досліджень. У хворих на хронічний гепатит С НCV-асоційоване ураження щитоподібної залози переважно проявляється лабораторними змінами вмісту гормонів (у 15,6 %), появою лише органоспецифічних антитіл (у 8,1 %) або поєднанням зазначених змін (у 9,3 %). Частота ураження щитоподібної залози корелює зі збільшенням тривалості перебігу хронічного гепатиту С ($r=0,34$, $p<0,05$), крім того тиреопатії частіше виявляються у

жінок, ніж у чоловіків, хворих на хронічний гепатит С ($\chi^2 = 3,92$, $p < 0,05$). Висновки. У хворих на ХГС спостерігається часте утягнення в патологічний процес щитоподібної залози, що проявляється переважно лабораторними змінами вмісту гормонів, появою органоспецифічних автоантитіл або поєднанням зазначених змін. Частота розвитку тіреопатій вище у жінок, а також збільшується при тривалому перебігу ХГС. Включення в комплекс обстеження хворих на ХГС показників функціонального стану щитоподібної залози дозволить покращити ранню діагностику HCV-асоційованих тіреопатій.

УДК 616.12-008.3-06:616.12-008.315-036.1]-085.22-053.9

ВПЛИВ КОМБІНАЦІЇ β -АБ З БЛОКАТОРОМ If-КАНАЛІВ НА ЗМІНИ КАРДІОГЕМОДИНАМІКИ ТА ВАРІАБЕЛЬНОСТІ СЕРЦЕВОГО РИТМУ У ОСІБ ПОХИЛОГО ТА СТАРЕЧОГО ВІКУ ХВОРИХ ХСН

Ключові слова: бісопролол, івабрадин, серцева недостатність.

Ключевые слова: бисопролол, ивабрадин, сердечная недостаточность.

Keywords: bisoprolol, ivabradine, heart failure.

Свинтозельський О.О., Душистова К.В., kc.wam@mail.ru

Запорізький державний медичний університет

Кафедра клінічної фармакології, фармації і фармакотерапії та косметології

Збільшення хворих на ХСН має велику соціальну та медичну значущість, що створює необхідність залучення проблеми серцевої недостатності до пріоритетних досліджень клінічної фармакології. Мета: вивчити вплив блокатору If-каналів івабрадину та/або β -АБ бісопрололу на перебіг ХСН з у осіб старших вікових груп. Матеріали та методи: В дослідження включено 38 хворих, середній вік $68,4 \pm 3,7$ р., з СН II-III ФК за NYHA. В основній групі ($n=18$), хворі отримували бісопролол, в початковій дозі 1,25 мг 1 раз на день з подальшою титрацією та івабрадин 5-7,5 мг двічі на день. У контрольній групі, ($n =20$) хворі отримували бісопролол. У всіх хворих на початку і в кінці дослідження вивчали клінічні показники, проводили ЕХО-КС, ХМ з визначенням ВСР та пробу з 6-хвилинною ходою. Результати: Через три місяці в обох групах було отримано вірогідне зниження ЧСС, в першій групі на 24,6% та на 12,8% в другій групі, збільшення фракції викиду на 18,3% та 12,4% відповідно, збільшення дистанції 6-хвилинної ходи на 31,6% та 17,2% відповідно, та позитивним впливом на показники ВСР. Висновки: Додавання івабрадину до терапії β -АБ асоціюється з більш вираженим покращенням показників кардіогемодинаміки та ВСР у хворих похилого та старечого віку.

УДК 616.22-006.6:616.321-018.25-091.8]07

ПРОГНОЗИРОВАНИЕ МЕСТНЫХ ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫХ ОСЛОЖНЕНИЙ У БОЛЬНЫХ РАКОМ ГОРТАНИ Т1-2N0M0

Ключевые слова: рак гортани, микроциркуляция, послеоперационные осложнения.

Ключові слова: рак гортані, мікроциркуляція, післяопераційні ускладнення.

Key words: larynx cancer, microcirculation, postoperative complications.

Синайко И.А.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра оториноларингологии и пропедевтической стоматологии

Проведение органосохраняющих операций у больных раком гортани Т1-2 N0M0 сопровождается в 15-25% случаев возникновением хондроперихондрита гортани. Проведение традиционных лечебных мероприятий не всегда достаточно эффективно, что на наш взгляд обусловлено отсутствием учета состояния микроциркуляции (МЦР) в надхрящнице щитовидного хряща гортани. Цель исследования-разработать метод прогнозирования возникновения хондроперихондрита гортани. Материалы и методы исследования: В исследование вошло 15 больных раком гортани Т1-2N0M0, которым проводились органосохраняющие операции. Они были разделены на 2 группы. В первую вошли 8 пациентов, у которых послеоперационный период протекал без местных осложнений, во вторую-7 пациентов с хондроперихондритом щитовидного хряща. У пациентов изучалось интраоперационное состояние МЦР надхрящницы